

1. Οι διαχρονικές πολιτικές υποβάθμισης και ιδιωτικοποίησης της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Από τις αρχές της δεκαετίας του '90, η κοινωνική ασφάλιση και τα εργασιακά δικαιώματα, μπήκαν στο στόχαστρο του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού στην ΕΕ και σ' όλο τον κόσμο.

Τότε, ξεκινά να προωθείται και στη χώρα μας από τις κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ σειρά αντιασφαλιστικών νόμων, που ξηλώνουν (σε συγχρονισμό με την απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων) το δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας.

Οι κυβερνήσεις αυτές αντιμετώπιζαν την κοινωνική ασφάλιση ως δημοσιονομικό πρόβλημα και όχι ως κοινωνικό δικαίωμα. Έτσι, πήραν μέτρα περιορισμού της δημόσιας χρηματοδότησής της, συρρίκνωσης των παροχών της και ιδιωτικοποίησής της, με κύρια θύματα τους νέους και τις γυναίκες.

2. Τα Μνημόνια ως συνέχεια και τομή απορρύθμισης και κατεδάφισης της κοινωνικής ασφάλισης.

Οι δανειστές και οι μνημονιακές κυβερνήσεις είχαν εξ αρχής βασικό στόχο με τα μνημόνια να κατεδαφίσουν την κοινωνική ασφάλιση και να προωθήσουν ως μοναδικές και αναπόφευκτες ταξικές πολιτικές σταδιακής απεμπλοκής του κράτους από την υποχρέωση χρηματοδότησής της, μείωσης των συντάξεων και ενίσχυσης της ιδιωτικής ασφάλισης. Πρόκειται για την εφαρμογή των αντιασφαλιστικών σχεδίων Σπράου – Γιαννίτση, που απέτυχαν, λόγω των κοινωνικών αντιστάσεων, να εφαρμοσούν αρκετά χρόνια πριν.

Οι μνημονιακοί νόμοι, παρότι αποτελούν συνέχεια και επιτάχυνση της απορρυθμιστικής προσπάθειας τουλάχιστον δύο δεκαετιών, συνιστούν σημαντική αλλαγή, στην ουσία τομή, στη διαρκή προσπάθεια των δυνάμεων του κεφαλαίου και των πολιτικών διαχειριστών του για καταστροφή της Κοινωνικής Ασφάλισης και των συντάξεων στη χώρα μας και για κατάργηση του ρόλου του Κράτους ως εγγυητή των παροχών της.

Οι μνημονιακές πολιτικές θίγουν όλους ανεξαιρέτως τους ασφαλισμένους, παλιούς, νέους και μελλοντικούς. Οι αλλεπάλληλες μειώσεις των συντάξεων δεν ωφέλησαν ούτε για λίγους μήνες την κοινωνική ασφάλιση. Αντίθετα ενίσχυσαν την ύφεση και την εισφοροδιαφυγή.

Οι συντάξεις, κύριες και επικουρικές, μειώθηκαν από το 2009 35 – 50%. Παράλληλα, οι οφειλές επιχειρήσεων από ανείσπρακτες εισφορές έφτασαν μαζί με τις νόμιμες προσαυξήσεις τα 22 δισ. ευρώ (15

+ 7 δις ευρώ) λόγω της συνειδητής απαξίωσης και υποστελέχωσης των δημοσίων εισπρακτικών και ελεγκτικών μηχανισμών. Από τότε, η δημόσια κοινωνική ασφάλιση χάνει ετησίως 10 δις. ευρώ από τις μειώσεις μισθών, την γενικευμένη απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, την μείωση των εργοδοτικών εισφορών κατά 3,9% και τον τριπλασιασμό της ανεργίας καθώς και 8 δις. ετησίως από την ανασφάλιση και αδήλωτη εργασία και την εισφοροδιαφυγή, που εκτινάχτηκαν στο 36%. Τα χρέη του Κράτους προς αυτή, λόγω αθέτησης υποχρεώσεων του από την τριμερή χρηματοδότηση, ξεπερνούν τα 20 δις. ευρώ.

Οι οικονομικές προβολές για την μελλοντική κατάσταση της κοινωνικής ασφάλισης, εάν παραμείνουν οι πολιτικές της λιτότητας με υψηλή ανεργία, είναι ενδεικτικές του αδιεξόδου, στο οποίο την οδηγούν οι διαδοχικοί μνημονιακοί «σωτήρες» και «μεταρρυθμιστές».

Οι μνημονιακές κυβερνήσεις μείωσαν δραστικά τις κύριες και επικουρικές συντάξεις, και άλλαξαν τον χαρακτήρα της επικουρικής ασφάλισης από δημόσιο αναδιανεμητικό σε κεφαλαιοποιητικό, με τη θέσπιση του ατομικού λογαριασμού για κάθε ασφαλισμένο. Ληλάτησαν με το PSI+ τα εναπομείναντα αποθεματικά των ασφαλιστικών Ταμείων, κουρεύοντας από αυτά συνολικά πάνω από 20 δις. ευρώ.

Το «νέο μνημονιακό ασφαλιστικό» είναι έτσι δομημένο, ώστε με την παρούσα πλήρως απορρυθμισμένη αγορά εργασίας να μη δίνει πλήρεις συντάξεις. Οι εργαζόμενοι, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, - ιδιαίτερα οι νέοι - αδυνατούν να εξασφαλίσουν τις νέες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, δηλαδή 40 έτη πλήρους ασφάλισης, σ' ένα περιβάλλον ύφεσης και υψηλής ανεργίας.

Η αλληλεγγύη των γενεών εφαρμόζεται από τις μνημονιακές κυβερνήσεις με τέτοιο τρόπο, που οδηγεί σε διαγενεακό ανταγωνισμό και η ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων μετατρέπεται σε ισοπέδωση του επιπέδου παροχών.

3. Τα αποτελέσματα του νέου μνημονιακού μοντέλου κοινωνικής ασφάλισης:

- Υπονόμευση και συρρίκνωση του δημόσιου χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης μέσω του περιορισμού εγγύησης του κράτους ουσιαστικά μόνο στην «εθνική» σύνταξη, της αθέτησης της τριμερούς χρηματοδότησης και της εξατομίκευσης των συντάξεων.
- Μετατροπή ενός συστήματος αλληλεγγύης των γενεών σε ένα νεοφιλελεύθερο μοντέλο σύγκρουσης των γενεών και ενοχοποίησης των ηλικιωμένων.
- Εισαγωγή της "εθνικής" σύνταξης των 360 – 384 ευρώ, για να προωθηθεί ένα μοντέλο κοινωνικής προστασίας μόνο της ακραίας φτώχειας και ως εκ τούτου διαιώνισης της.
- Υπολογισμός συντάξιμου μισθού σε όλο τον εργασιακό βίο, που καθιστά τη σύνταξη από αναπλήρωση μισθού «εξόδου» από την εργασία σε συσσώρευση ατομικών αποταμιεύσεων από την εργασία.

- Μακροπρόθεσμος δημοσιονομικός περιορισμός των συνταξιοδοτικών δαπανών, ώστε να αυξηθούν μόνο κατά 2,5% του ΑΕΠ μέχρι το 2060, ενώ οι συνταξιούχοι θα έχουν αυξηθεί 70%.
- Σύνδεση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης με το προσδόκιμο ζωής από το 2021, με στόχο το γενικό όριο των 67 ετών να μπορεί να αυξάνεται ανά τριετία.

4. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ με το 3ο μνημόνιο συνεχίζει την καταστροφή της κοινωνικής ασφάλισης και των συντάξεων.

Η κυβέρνηση έχει ήδη, μετά τις εκλογές στις 20/9/2015, νομοθετήσει δεσμεύσεις της από το 3ο μνημόνιο για μείωση των κύριων και επικουρικών συντάξεων με την αύξηση από 4% σε 6% και από 0 σε 6% αντίστοιχα των κρατήσεων σε αυτές για υγειονομική περίθαλψη. Τη δραστική μείωση των κατώτερων συντάξεων για όσους συνταξιοδοτηθούν μετά την 1-7-2015 (από 486 ευρώ μηνιαία σε 392,7 ευρώ για όσους φύγουν πάνω από 67 ετών και 150 – 338 ευρώ για όσους φύγουν πριν τα 67 τους), την επαναφορά σε χειρότερη εκδοχή των μνημονιακών νόμων 3863/10 και 3865/2010 για σταδιακές συνεχείς ετήσιες μειώσεις των κύριων συντάξεων, την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης από 6 μήνες μέχρι και 17 χρόνια καταργώντας κατοχυρωμένα και θεμελιωμένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, με κύρια θύματα εργαζόμενες με ανήλικα παιδιά, τη χειροτέρευση της ρύθμισης των 100 δόσεων για οφειλές προς ασφαλιστικά ταμεία, την κατάργηση αντιμνημονιακών και ευνοϊκών για τους ασφαλισμένους νομοθετικών ρυθμίσεων, ψηφισμένων από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ πριν υπογράψει το 3ο μνημόνιο.

Οι προτάσεις της κυβέρνησης προς το κουαρτέτο των δανειστών δεν συνιστούν, όπως αυτή ισχυρίζεται, ασφαλιστική μεταρρύθμιση που θα σώσει την κοινωνική ασφάλιση, αλλά νέα λεηλασία των συντάξεων με κύρια θύματα τους χαμηλοσυνταξιούχους, τους νέους συνταξιούχους, τους επαγγελματίες και τους αγρότες.

Στόχος της κυβέρνησης είναι να τηρηθούν οι δεσμεύσεις της από το τρίτο μνημόνιο για μείωση των συνταξιοδοτικών δαπανών κατά 2,25 δις ευρώ το 2015/2016, για να δοθούν στους δανειστές για την αποπληρωμή του επαχθούς και άδικου δημοσίου χρέους της χώρας.

Οι δανειστές θα αξιοποιήσουν στις «διαπραγματεύσεις» τις κυβερνητικές προτάσεις ως πρώτο βήμα, για να επιβάλλουν αυτά που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ μαζί με ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΠΟΤΑΜΙ ψήφισαν με το 3ο μνημόνιο, αλλά και πολύ χειρότερα, δηλαδή τη μετατροπή όλων των συντάξεων, καταβαλλόμενων και μελλοντικών, σε επιδόματα φτώχειας και εξαθλίωσης.

Με τις κυβερνητικές προτάσεις:

- Από 1/1/2016 και μέχρι το 2019, καταργείται σταδιακά το ΕΚΑΣ, που σήμερα χορηγείται σε 370.000 χαμηλοσυνταξιούχους, που θα οδηγηθούν κάτω από τα όρια της ακραίας φτώχειας με

μείωση μηνιαίου εισοδήματος 193 ευρώ κατά μέσο όρο.

- Οι συντάξεις υπερηλίκων ανασφάλιστων Ελλήνων και ομογενών, 360 ευρώ το μήνα, μετατρέπονται σε Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με τόσο αυστηρές προϋποθέσεις, που δεν θα το πάρει σχεδόν κανείς.
- Οριστικοποιείται το σπάσιμο της κύριας σύνταξης σε εθνική και αναλογική - ανταποδοτική, ώστε η κυβέρνηση να εφαρμόσει την μνημονιακή δέσμευσή της για μεγαλύτερη σύνδεση εισφορών – παροχών με στόχο μετατροπή του δημόσιου, καθολικού και αναδιανεμητικού χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης σε κεφαλαιοποιητικό και εξατομικευμένο.
- Η λεγόμενη εθνική σύνταξη, ύψους 384 ευρώ, δίνεται με τέτοιες προϋποθέσεις που μεγάλες κατηγορίες δικαιούχων – κυρίως ΑμεΑ με αναπηρία μικρότερη του 80% και όσοι/ες φύγουν με μειωμένη σύνταξη πριν την πλήρη θεμελίωση ασφαλιστικού δικαιώματός τους - θα παίρνουν πολύ λιγότερα από αυτό το ποσό.
- Το αναλογικό- ανταποδοτικό τμήμα της κύριας σύνταξης υπολογίζεται με τέτοιο τρόπο, λόγω του ότι ο συντάξιμος μισθός καθορίζεται με το μέσο όρο των μηνιαίων αποδοχών στο σύνολο του εργασιακού βίου και κυρίως οι συντελεστές αναπλήρωσης μειώνονται, ώστε η τελική σύνταξη να είναι μειωμένη για όσους συνταξιοδοτηθούν μετά την 1/1/2016 από 15% έως 30%. Πρόκειται για τη «σφαγή» των «νέων» συνταξιούχων.
- Οι ήδη καταβαλλόμενες κύριες συντάξεις θα επανυπολογιστούν με βάση τα όσα ισχύουν για τους «νέους» συνταξιούχους. Όταν προκύπτει μείωση, αυτή θα δίνεται ως προσωπική διαφορά, που όμως θα βαίνει μειούμενη μετά τον Ιούλιο 2018, με συνέπεια τη μείωση και των ήδη καταβαλλόμενων συντάξεων.
- Μεγάλο μέρος από τις ήδη καταβαλλόμενες κυρίες συντάξεις θα μειωθεί από τώρα, όπως για τους 370.000 χαμηλοσυνταξιούχους, που παίρνουν το σταδιακά καταργούμενο ΕΚΑΣ, και για τους 500.000, που παίρνουν επιδόματα τεκνών που άμεσα μειώνονται. Επίσης, όπως προαναφέρθηκε, μειώσεις έχουν ήδη γίνει από την παρούσα κυβέρνηση στις καταβαλλόμενες κύριες συντάξεις λόγω αύξησης της εισφοράς για υγειονομική περίθαλψη, λόγω μείωσης της κατώτερης σύνταξης για όσους/σες συνταξιοδοτούνται μετά την 1/7/2015 και λόγω αύξησης από 19-8-2015, της ποινής κατά 10% επιπλέον ετησίως για όσους/ες κάνουν χρήση του δικαιώματος πρόωρης συνταξιοδότησης.
- Η κυβέρνηση με τον επανυπολογισμό όλων των κύριων συντάξεων επιδιώκει να δικαιολογήσει τη μη εφαρμογή των αποφάσεων Ανωτάτων Δικαστηρίων περί αντισυνταγματικότητας των περικοπών στις κύριες και επικουρικές συντάξεις κατά το 2012, γεγονός απαράδεκτο για μία δημοκρατική χώρα.
- Στις επικουρικές συντάξεις εφαρμόζεται για όλους/ες η ρήτρα μηδενικού ελλείμματος, που μετονομάζεται σε κανόνα βιωσιμότητας και προβλέπει άμεσες και συνεχείς μειώσεις για όσους συνταξιοδοτηθούν μετά την 1-1-2016, αλλά και στις ήδη καταβαλλόμενες μετά τον Ιούλιο του 2018, που έχουν ήδη μειωθεί από την παρούσα κυβέρνηση κατά 6% λόγω θέσπισης αντίστοιχου ποσοστού κράτησης για υγειονομική περίθαλψη.
- Για τις εφάπαξ παροχές καθιερώνεται νέος μαθηματικός τύπος, σύμφωνα με τον οποίο οι νέες μειώσεις θα κυμανθούν από 10% έως 15%, ενώ για τα μερίσματα του μετοχικού ταμείου πολιτικών

υπαλλήλων θα φτάσουν στο 30%.

- Αυξάνονται υπέρμετρα οι ασφαλιστικές εισφορές των ελεύθερων επαγγελματιών, των αυτοαπασχολούμενων επιστημόνων και, κυρίως, των αγροτών που τριπλασιάζονται και, μαζί με τις άλλες μνημονιακές και φορολογικές υποχρεώσεις τους, οδηγούνται ουσιαστικά στην έξοδο από το επάγγελμά τους και στην ανεργία.
- Αυξάνονται οι ασφαλιστικές εισφορές για επικουρική ασφάλιση 1% για τους εργοδότες και 0,5% για τους εργαζομένους, των οποίων οι μισθοί θα έχουν αντίστοιχη μείωση.
- Ενοποιούνται όλα τα ασφαλιστικά ταμεία κύριας ασφάλισης και εφάπαξ (πρόνοιας) σε ένα υπέρ-ταμείο. Η δημιουργία ενός υπέρ – Ταμείου κύριων συντάξεων για όλους, και μάλιστα άμεσα, με συμπίεση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων προς τα κάτω, θα προκαλέσει λειτουργικό χάος, οργανωτική παραλυσία και ταλαιπωρία έως βασανισμό υπαλλήλων και ασφαλισμένων. Θα αυξήσει το χρόνο αναμονής για χορήγηση συντάξεων, θα χειροτερεύσει το επίπεδό τους. Τέτοιας έκτασης οργανωτικές αλλαγές στον υπόλοιπο κόσμο γίνονται με μεταβατική περίοδο 3 έως 10 ετών και μετά από διάλογο με τους φορείς των ασφαλισμένων, που εδώ δεν έγινε.

Τα παραπάνω μέτρα δίνουν τη χαριστική βολή στα ασφαλιστικά δικαιώματα, ακρωτηριάζουν την κοινωνική ασφάλιση προς όφελος των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών και συρρικνώνουν την ευθύνη του κράτους μόνο στην αντιμετώπιση της φτώχειας.

Οι προτάσεις της κυβέρνησης δεν οδηγούν σε εξίσωση, αλλά σε κατεδάφιση ασφαλιστικών παροχών σε όλους ανεξαιρέτως τους ασφαλισμένους, ιδιαίτερα στους νέους από τους οποίους στερούν κάθε ελπίδα να πάρουν κάποτε σύνταξη, ενισχύοντας – σε συνδυασμό με την υψηλή ανεργία, την κακοπληρωμένη και ανασφάλιστη εργασία – το ρεύμα μετανάστευσης στο εξωτερικό των πιο ειδικευμένων και εκπαιδευμένων.

Για άλλη μια φορά αποδεικνύεται ότι στα μνημόνια δεν χωρούν ούτε κοινωνικά ισοδύναμα ούτε παράλληλα προγράμματα, που υποσχόταν η σημερινή κυβέρνηση. Τα καταστροφικά μνημόνια ή τα εφαρμόζεις ή τα καταργείς. Ενδιάμεσος δρόμος, λόγω και της ταπεινωτικής εποπτείας των δανειστών, δεν υπάρχει.

5. Μπορούμε να τους σταματήσουμε ! Υπάρχει άλλος δρόμος.

Η Κοινωνική Ασφάλιση στη χώρα μας δεν έχει προβλήματα λόγω υψηλών δαπανών της για συντάξεις, αφού αυτές έχουν μειωθεί δραστικά (35-50%) τα χρόνια των μνημονίων, αλλά λόγω της δραματικής μείωσης των εσόδων της, εξαιτίας των μνημονιακών πολιτικών λιτότητας και απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων, που οδήγησε σε εργοδοτική ασυδοσία και εκτίναξη της αδήλωτης και ανασφάλιστης εργασίας. Επομένως η κοινωνική ασφάλιση μπορεί να στηριχτεί και να αναβαθμιστεί, μόνον εφόσον καταργηθούν τα μνημόνια, διασφαλιστούν και αυξηθούν τα έσοδά της, δηλαδή ΕΑΝ:

1. Ανακεφαλαιοποιηθεί, δηλαδή αποκατασταθεί με συμπληρωματικούς δημόσιους πόρους, που θα προέλθουν από την φορολόγηση των μεγάλων κερδών και του μεγάλου πλούτου, καθώς και με άλλους τρόπους όπως περιγράφονται παρακάτω (θέση 13), η διαχρονική ληλασία των αποθεματικών της από τις κυβερνήσεις, τις τράπεζες και την μεγαλοεργοδοσία.

2. Μειωθεί η ανεργία με την κατάργηση των μνημονίων λιτότητας και την προώθηση ενός αναπτυξιακού σχεδίου παραγωγικής ανασυγκρότησης προς όφελος του λαού.

3. Χτυπηθεί η εισφοροδιαφυγή και η ανασφάλιστη εργασία, ώστε να αποδοθούν στην κοινωνική ασφάλιση ετησίως μέχρι 8 δις ευρώ πρόσθετοι πόροι.

4. Αρχίσουν να αυξάνονται οι μισθοί, με την αποκατάσταση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

5. Επαναρρυθμιστούν και αποκατασταθούν οι εργασιακές σχέσεις και περιοριστούν δραστικά οι ελαστικές μορφές εργασίας προς όφελος της πλήρους και σταθερής.

6. Αυξηθεί η κρατική χρηματοδότησή της σύμφωνα με τις ανάγκες της και την υποχρέωση του κράτους από την τριμερή χρηματοδότησή της.

7. Αξιοποιείται με ασφάλεια και όχι με ρίσκο ή τζόγο η εναπομείνασα κινητή και ακίνητη περιουσία της.

8. Γίνει βαθειά διαγραφή του δημοσίου χρέους της χώρας, ώστε να υπάρξουν οι αναγκαίοι δημόσιοι πόροι για την χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης, των κοινωνικών πολιτικών και της ανάπτυξης.

Η ΛΑΪΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ αγωνίζεται για ένα δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, εγγυημένων παροχών, αλληλέγγυο, αναδιανεμητικό και καθολικό.

Γνωρίζουμε ότι για τα παραπάνω θα συναντήσουμε τη λυσσαλέα αντίδραση των δανειστών και της Ευρωζώνης.

Ανάμεσα, όμως, στον αργό μνημονιακό θάνατο της κοινωνικής ασφάλισης, των συνταξιούχων, των νέων

και σε μία νέα ελπιδοφόρα αρχή σε ρήξη με τη χρεομηχανή και την Ευρωζώνη, που για τη χώρα μας ταυτίζεται με συνεχή λιτότητα, προτιμούμε το δεύτερο.

Η έξοδος από την Ευρωζώνη και η επιστροφή στο εθνικό νόμισμα, σε συνδυασμό με ένα αντιμνημονιακό προοδευτικό πρόγραμμα, μπορούν να δώσουν την αναγκαία οικονομική ρευστότητα για να στηριχτούν τα ασφαλιστικά ταμεία, να μειωθεί η ανεργία, να χρηματοδοτηθεί η Παιδεία, η Κοινωνική Προστασία, η Υγεία και η Ανάπτυξη.

6. Οι προτάσεις της ΛΑΕ για την Κοινωνική Ασφάλιση συνδέονται με τις προτάσεις της για την αναστήλωση του κοινωνικού κράτους και την ανάπτυξη της χώρας.

Η ΛΑΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ προτείνει τη συγκέντρωση των αναγκαίων πόρων, ώστε να εξασφαλιστούν οι συντάξεις του μέλλοντος, αλλά και για να βελτιωθεί σήμερα το επίπεδο της παρεχόμενης κοινωνικής προστασίας και κοινωνικών-ασφαλιστικών παροχών.

Οι προτάσεις της ΛΑΕ για ένα δημόσιο και αλληλέγγυο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης δεν περιορίζονται στις εγγυήσεις για την επαρκή χρηματοδότησή της. Συνδέονται στενά με τις υπόλοιπες προτάσεις της για κατάργηση των μνημονίων, βαθιά διαγραφή του χρέους, αποκατάσταση, προάσπιση και αναβάθμιση του κοινωνικού κράτους και των εργασιακών δικαιωμάτων, 35ωρο, στήριξη των ανέργων, διεύρυνση της δημοκρατίας και του κοινωνικού ελέγχου, ενίσχυση της εργατικής συμμετοχής, καταπολέμηση των κοινωνικών ανισοτήτων και εξάλειψη της φτώχειας στη χώρα μας.

Η αντιμετώπιση του δημογραφικού προϋποθέτει ακύρωση της λιτότητας, ανάπτυξη με δημιουργία θέσεων εργασίας και αναδιανομή εισοδημάτων υπέρ των λαϊκών στρωμάτων καθώς και καταπολέμηση της αδήλωτης, απλήρωτης και ανασφάλιστης εργασίας.

7. Ο οικονομικός και κοινωνικός ρόλος της κοινωνικής ασφάλισης.

Οι θέσεις της ΛΑΕ για την κοινωνική ασφάλιση βασίζονται στις παραδοχές ότι:

- Οι αλληπάλληλες μειώσεις συντάξεων δεν λύνουν τα προβλήματα της Κοινωνικής Ασφάλισης, αλλά τα οξύνουν.
- Οι εναλλακτικές πολιτικές πρέπει να διορθώνουν τις υπάρχουσες παθογένειες αλλά και να θέτουν τις βάσεις ενός συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, που θα ανακτήσει τα κοινωνικά και αναδιανεμητικά χαρακτηριστικά του.

- Ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός για την αναβάθμιση της κοινωνικής ασφάλισης και συνολικά των κοινωνικών πολιτικών πρέπει να συνοδεύεται άμεσα μέτρα ικανοποίησης επείγουσών αναγκών των συνταξιούχων και των ασφαλιστικών ταμείων.

8. Βασικές αρχές οργάνωσης και λειτουργίας της κοινωνικής ασφάλισης.

Η ΛΑΕ αγωνίζεται για ένα δημόσιο σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης:

- Ισχυρό και κοινωνικά αποτελεσματικό, έξω από τη λειτουργία της αγοράς, χωρίς να έχει σχέση με "ασφαλιστικά προϊόντα", που λανσάρουν ασφαλιστικές εταιρείες και μνημονιακοί "πλασιέ" τους.
- Δημόσιο και υποχρεωτικό. Για τη ΛΑΕ ο χαρακτηρισμός «δημόσιο» δεν βασίζεται μόνο στο τυπικό κριτήριο οργάνωσης και νομικής μορφής, αλλά έχει την έννοια, πως το κράτος υποχρεούται να μεριμνά για την εκπλήρωση των θεσμοθετημένων υποχρεώσεων και παροχών της κοινωνικής ασφάλισης, στα πλαίσια της θεσμοθετημένης τριμερούς χρηματοδότησης και της συνταγματικής επιταγής (Άρθρο 22 παρ.5)
- Καθολικό, που θα προστατεύει εξ ίσου όλους/ες, ανεξάρτητα από το χρόνο που εντάχτηκαν στην ασφάλιση.
- Αναδιανεμητικό, σε αντιπαράθεση με το μοντέλο ατομικών κουμπαράδων, που θα αναδεικνύει τα θετικά αποτελέσματα της αλληλεγγύης των γενεών και τα αδιέξοδα της ατομικής κεφαλαιοποίησης.
- Πραγματικά Αλληλέγγυο μεταξύ των γενεών και όλων των εργαζομένων.

Η ΛΑΕ θεωρεί ότι πρέπει και μπορούν να αποκατασταθούν σχέσεις αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης των ασφαλισμένων, ιδιαίτερα των νέων, προς την κοινωνική ασφάλιση, εάν:

- επανέλθει η εγγύηση των παροχών έναντι του μοντέλου "καθορισμένων εισφορών",
- μπει τέλος στην ανασφάλεια καθιερώνοντας σταθερούς, κωδικοποιημένους και ξεκάθαρους κανόνες για τους ασφαλισμένους και τις επιχειρήσεις,
- αντιμετωπιστούν αποφασιστικά τα φαινόμενα διαφθοράς,
- υποχρεωθούν οι επιχειρήσεις να τηρούν την κοινωνικοασφαλιστική νομοθεσία,
- δοθούν θετικά κίνητρα στον εργαζόμενο, ώστε να διεκδικεί αποτελεσματικά το δικαίωμά του σε δηλωμένη και πλήρως ασφαλισμένη εργασία,
- θεσπιστεί το δικαίωμα των εκπροσώπων των εργαζομένων για έλεγχο μέσα στις επιχειρήσεις.

9. Η αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής και της αδήλωτης και ανασφάλιστης εργασίας.

Η αξιοπιστία της Κοινωνικής Ασφάλισης στις σχέσεις της με τους ασφαλισμένους μπορεί να αποκατασταθεί πρωτίστως, εάν αντιμετωπιστούν η έκταση αλλά και οι ρίζες της εισφοροδιαφυγής και της αδήλωτης και ανασφάλιστης εργασίας.

Θα πρέπει να καταργηθούν νομοθετικές διατάξεις, που:

- αφήνουν «παράθυρα» στην αδήλωτη εργασία,
- καθιερώνουν κανόνες εργασίας χωρίς δικαιώματα,
- δυσχεραίνουν τον έλεγχο των δημοσίων ελεγκτικών υπηρεσιών,
- βάζουν εμπόδια στην είσπραξη βεβαιωμένων εισφορών,
- ενδυναμώνουν τη χρήση ελαστικών μορφών εργασίας, όπως τα μπλοκάκια.
- αφήνουν ατιμώρητες, όσες επιχειρήσεις παραβιάζουν την εργατική και κοινωνικο-ασφαλιστική νομοθεσία.

Επίσης η ΛΑΕ αγωνίζεται για:

- ασφάλιση για υγειονομική περίθαλψη και σύνταξη των εργαζόμενων σε προγράμματα κοινωφελούς εργασίας,
- κατάργηση των διατάξεων που προβλέπουν μειωμένες ή μηδενικές εργοδοτικές εισφορές (εισφοροαπαλλαγές),
- Εξομοίωση ασφαλιστικών δικαιωμάτων των ελαστικά ή μερικά εργαζομένων και των εργαζομένων με συμβάσεις έργου, που υποκρύπτουν συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας, με αυτά των πλήρως εργαζομένων.

Η ενίσχυση της λειτουργικής ικανότητας, μηχανοργάνωσης και στελέχωσης των ασφαλιστικών ταμείων και των δημοσίων ελεγκτικών υπηρεσιών (ΣΕΠΕ, ΕΥΠΕΑ κλπ), η πλήρης νομική και υπηρεσιακή κάλυψη των ελεγκτών από ασύδοτους εργοδότες, η κωδικοποίηση και απλούστευση της ασφαλιστικής νομοθεσίας, με στόχο να θεσπιστεί Κώδικας Ασφαλιστικού Δικαίου, η έκδοση χρηστικού ασφαλιστικού οδηγού και η προώθηση μιας μεγάλης δημόσιας καμπάνιας ενημέρωσης των εργαζομένων για τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα μπορούν να ελαχιστοποιήσουν την ανασφάλιστη εργασία και την εισφοροδιαφυγή.

Ο εγγυητικός ρόλος του Κράτους στην κοινωνική ασφάλιση οφείλει να συνδυάζεται με διαδικασίες ουσιαστικού κοινωνικού ελέγχου, ενεργή ενημέρωση και συμμετοχή εκπροσώπων των ασφαλισμένων στη Διοίκηση των Ασφαλιστικών Ταμείων, στη λήψη των αποφάσεων και στο σχεδιασμό πολιτικών για την κοινωνική ασφάλιση.

10. Οργάνωση και λειτουργία της κοινωνικής ασφάλισης με ενιαίους και δίκαιους κανόνες.

Βασικοί κανόνες για την ενοποίηση ασφαλιστικών ταμείων πρέπει να είναι η πρόβλεψη ικανών μεταβατικών περιόδων, η μη ισοδέπωση προς τα κάτω των ασφαλιστικών δικαιωμάτων και η συναίνεση και δημοκρατική συμμετοχή των ενοποιούμενων φορέων και των ασφαλισμένων.

Η θέση της ΛΑΕ είναι σε αντιδιαστολή με την επιχειρούμενη και εν εξελίξει ενοποίηση σε σύνταξη και περίθαλψη, που ξεκίνησε το 2008 και ολοκληρώνεται από το 2010 και μετά με βασικό χαρακτηριστικό την κατεδάφιση ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

11. Ανάγκη αποκατάστασης και αναβάθμισης των παροχών Κοινωνικής Ασφάλισης.

Η ΛΑΕ αγωνίζεται για ένα δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα καθορισμένων παροχών κύριας και επικουρικής σύνταξης, στο οποίο τα ασφαλιστικά ταμεία και το κράτος εγγυώνται ενεργά την χορήγηση και την κοινωνική αποτελεσματικότητα των συντάξεων.

Η κύρια σύνταξη να είναι στο 80% του συντάξιμου μισθού και η επικουρική στο 20%.

Η κατώτερη σύνταξη να χορηγείται στο 65ο έτος ηλικίας και να αντιστοιχεί σε 20 ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη.

Απονομή συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων “από το πρώτο ένσημο”, ώστε ακόμα και οι εργαζόμενοι για πρόσκαιρο και σύντομο χρονικό διάστημα να έχουν κίνητρο να διεκδικούν την ασφάλισή τους.

Τα γενικά όρια ηλικίας συνταξιοδότησης να επανέλθουν από τα 67 στα 65 έτη για πλήρη σύνταξη και στα 60 για μειωμένη.

Προϋπόθεση ασφάλισης 35 ετών για πλήρη σύνταξη στα 58 έτη και 37 ετών ασφάλισης χωρίς όριο ηλικίας συνταξιοδότησης.

Διατήρηση για τους ασφαλισμένους πριν το 1983 της δυνατότητας συνταξιοδότησης με 35 έτη ασφάλισης χωρίς όριο ηλικίας.

Συντάξιμος μισθός πρέπει να είναι ο μέσος όρος της καλύτερης πενταετίας.

Επανεξέταση, σύμφωνα με τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων, του Κανονισμού για τα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα.

Το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης για τους ασφαλισμένους στο ΙΚΑ με 10.500 ημέρες ασφάλισης, εκ των οποίων 7500 στα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα, να επανέλθει στο 58ο έτος για πλήρη σύνταξη και στο 56ο έτος για μειωμένη, ενώ για όσους έχουν 4.500 έτη με 3.700 από αυτά βαρέα στο 60ο έτος.

Όριμα, κατοχυρωμένα και θεμελιωμένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα θα εξακολουθήσουν να γίνονται σεβαστά με μεταβατικές διατάξεις χωρίς τις απότομες ανατροπές των τελευταίων ετών. Επίσης θα πρέπει να εφαρμοστούν ολοκληρωμένες πολιτικές στήριξης της ανατροφής των τέκνων με δημόσιες κοινωνικές υποδομές και προσαρμογή των εργασιακών δικαιωμάτων στις ανάγκες των γονέων τότε που τα χρειάζονται.

Είναι απαραίτητο ένα πλήρες και σύγχρονο μοντέλο προστασίας από τα εργατικά ατυχήματα και διασφάλισης όρων υγιεινής και ασφάλειας στην εργασία.

12. Οι βασικές αρχές χρηματοδότησης της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Η κοινωνική ασφάλιση στηρίζεται οικονομικά, εκτός από τις ασφαλιστικές εισφορές, στην τριμερή χρηματοδότηση σε εφαρμογή της 102 Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας (άρθρο 71.3), που επικυρώθηκε με το Ν.3251/55 και προβλέπει τη συμμετοχή του κράτους σ' αυτή ως:

- νομοθέτη,

- επόπτη της λειτουργίας της,

- συγχρηματοδότη λόγω του υποχρεωτικού χαρακτήρα της,

-και εγγυητή της καταβολής των προβλεπόμενων παροχών της.

Η υποχρεωτική τριμερής χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης (κλάδου κύριας σύνταξης και κλάδου υγείας) πρέπει να επανέλθει για το σύνολο των ασφαλισμένων.

Για την κύρια σύνταξη μισθωτών η αναλογία να διαμορφώνεται σε 2/9 από τον εργαζόμενο, 3/9 από τον κρατικό προϋπολογισμό και 4/9 από τον εργοδότη.

Για την επικουρική και την εφάπαξ ασφάλιση θα ισχύει διμερής χρηματοδότηση από εργοδότες και εργαζομένους και εφόσον υπάρχουν ελλείμματα θα καλύπτονται από τον ειδικό υπολογαριασμό του ΑΚΑΓΕ.

Για τους αυτοαπασχολούμενους η αναλογία θα είναι 6/9 από ασφαλισμένους και 3/9 από το κράτος, για τον ΟΓΑ και ΝΑΤ δεν θα μειωθεί η ισχύουσα δημόσια χρηματοδότηση.

Πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στους ελεύθερους επαγγελματίες και αυτοαπασχολούμενους επιστήμονες να επιλέγουν ελεύθερα την ασφαλιστική κλάση, στην οποία μπορούν να ανταποκριθούν, και η μετάβασή τους σε ανώτερη κλάση να έχει προαιρετικό χαρακτήρα. Έτσι, θα ενεργοποιηθούν πολλοί ασφαλισμένοι στον ΟΑΕΕ και στο ΕΤΑΑ, που λόγω των σημερινών οικονομικών δυσχερειών τους βρίσκονται σε ουσιαστική αναστολή της ασφαλιστικής τους ικανότητας. Οι ασφαλιστικές εισφορές τους πρέπει να ανταποκρίνονται με δίκαιο τρόπο στην πραγματική εισφοροδοτική ικανότητά τους.

13. Ανακεφαλαιοποίηση των ληλατημένων αποθεματικών της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Η δημόσια κοινωνική ασφάλιση θα πρέπει να στηριχτεί και με νέους συμπληρωματικούς δημόσιους πόρους, για να καλυφθούν σταδιακά οι απώλειες των αποθεματικών της από τη διαχρονική ληλασία τους.

Τα αποθεματικά της Κοινωνικής Ασφάλισης υφίστανται από το 1950 μια συνεχή ληλασία από κυβερνήσεις, τράπεζες και μεγαλοεργοδοσία (μειωμένες έως μηδενικές αποδόσεις των καταθέσεών τους, χρηματιστηριακή κρίση 1999-2002, σκάνδαλο δομημένων ομολόγων, κούρεμα ομολόγων δημοσίου των

ασφαλιστικών ταμείων με το PSI+, ανακεφαλαιοποιήσεις τραπεζών), με συνολικές απώλειες περίπου 120 δις ευρώ.

Η καταλήστευση των αποθεματικών κεφαλαίων της κοινωνικής ασφάλισης δεν τα εξαφάνισε. Αποτελούν μέρος του σημερινού κοινωνικού και ιδιωτικού πλούτου. Πρέπει να αποκατασταθούν και να αναζητηθούν κατά βάση από την κερδοφορία των επιχειρήσεων, ιδιαίτερα από αυτές που κερδοσκοπούν σε βάρος της κοινωνικής ασφάλισης.

Συμπληρωματικοί δημόσιοι πόροι χρηματοδότησης, επιπλέον της τριμερούς και τακτικής, της κοινωνικής ασφάλισης μπορεί να προκύψουν από:

1. Σταμάτημα και αποτροπή των ιδιωτικοποιήσεων των Δημοσίων Επιχειρήσεων και επανάκτηση της δημόσιας ιδιοκτησίας και ελέγχου σε ήδη ιδιωτικοποιημένες, στρατηγικής και κοινωνικής σημασίας, Δημόσιες Επιχειρήσεις και σταθερή ετήσια αξιοποίηση σημαντικού τμήματος των κερδών τους για τη στήριξη της Κοινωνικής Ασφάλισης.
2. Ποσοστό στα κέρδη των τραπεζών, που πρέπει να εθνικοποιηθούν, για αναπλήρωση των απωλειών της από ανακεφαλαιοποιήσεις.
3. Κοινωνική ρήτρα στα δημόσια έργα: Ποσοστό υπέρ της κοινωνικής ασφάλισης επί της αξίας του αναλαμβανόμενου έργου, που θα επιβαρύνει τον εργολήπτη στις συμβάσεις δημοσίων έργων και κρατικών προμηθειών.
4. Κοινωνική ρήτρα επί της δημόσιας ακίνητης περιουσίας: Ποσοστό υπέρ της κοινωνικής ασφάλισης των εκάστοτε αναπροσαρμογών της αντικειμενικής αξίας των ακινήτων και εκτάσεων γης του δημοσίου.
5. Ποσοστό επί των κερδών επιχειρήσεων τυχερών παιχνιδιών (ΟΠΑΠ, καζίνο).
6. Τμήμα των προστίμων που επιβάλλονται για φοροδιαφυγή.
7. Όλο το ποσό των προστίμων που επιβάλλονται για εισφοροδιαφυγή και για ανασφάλιστη εργασία.
8. Τμήμα των προστίμων που επιβάλλονται από το Υπουργείο Εμπορίου ή από την Αρχή Ανταγωνισμού.

9. Τμήμα των προστίμων που επιβάλλονται για παραβιάσεις του ΚΟΚ.
10. Τμήμα των προστίμων που επιβάλλουν οι ανεξάρτητες αρχές (ΑΑΔΑΕ, ΕΕΤΤ, ΡΑΕ, ΕΣΡ).
11. Από τους πόρους του ΑΚΑΓΕ (Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών).
12. Μέρος των πόρων από την εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου της χώρας.

Για να βρεθούν επαρκείς πόροι, πρέπει να εντοπιστούν και να αξιοποιηθούν εκείνες οι μορφές πλούτου που επωφελήθηκαν και επωφελούνται από τη ληστεία της περιουσίας της Κοινωνικής Ασφάλισης και την απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων. Η ΛΑΕ προτείνει θεσμούς διαφανούς οικονομικής διαχείρισης, αλλά και πολιτικής λογοδοσίας, και θεωρεί ότι το διαρκές σκάνδαλο της λεηλασίας των αποθεματικών της Κοινωνικής Ασφάλισης είναι πρωτίστως πολιτικό - ταξικό ζήτημα.

Η αξιοποίηση της περιουσίας (κινητής και ακίνητης) και των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων πρέπει να γίνεται με διαφάνεια και με επενδύσεις χαμηλού ρίσκου, που θα έχουν θετικό αντίκτυπο στην παραγωγική ανασυγκρότηση προς όφελος του λαού και θα εγγυώνται την τήρηση εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Η απόδοση της αξιοποίησης θα είναι εγγυημένη από το κράτος, ώστε τυχόν ελλειπείς αποδόσεις να συμπληρώνονται μέχρι το συμφωνημένο (από τα Ταμεία και το κράτος) όριο.

14. Άμεσες προτεραιότητες της ΛΑΕ για την Κοινωνική Ασφάλιση και τις συντάξεις.

- Κατάργηση όλων των μνημονιακών αντιασφαλιστικών εφαρμοστικών νόμων, υπουργικών αποφάσεων και εγκυκλίων.
- Αποκατάσταση του δημόσιου – καθολικού - αναδιανεμητικού χαρακτήρα της Κοινωνικής Ασφάλισης, με κατάργηση των νόμων 3863/2010 και 3865/2010 ή άλλων, με τους οποίους το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης μετατρέπεται σε κεφαλαιοποιητικό με εγγυημένη από το κράτος μόνο τη λεγόμενη εθνική σύνταξη και με το υπόλοιπο κομμάτι της σύνταξης να μετατρέπεται σε ανταποδοτικό - ατομικό.
- Τέλος στις μειώσεις κύριων - επικουρικών συντάξεων και εφάπαξ παροχών.
- Συνέχιση καταβολής του ΕΚΑΣ, χωρίς αυστηροποίηση εισοδηματικών κριτηρίων.
- Κατάργηση της ρήτρας θανάτου, της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος και του κανόνα βιωσιμότητας στις επικουρικές συντάξεις στις εφάπαξ παροχές.

- Ακύρωση των αυξήσεων των ασφαλιστικών εισφορών υπέρ υγείας από 4 σε 6% στις κύριες συντάξεις και από 0% σε 6% στις επικουρικές.
- Αποκατάσταση και σεβασμός των κατοχυρωμένων και θεμελιωμένων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων.
- Αποκατάσταση των ληλατημένων από τα μνημόνια συντάξεων και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, με βάση τους ρυθμούς ανάκαμψης της οικονομίας με την εφαρμογή του σχεδίου μας για παραγωγική ανασυγκρότηση, ξεκινώντας από τους χαμηλοσυνταξιούχους.
- Ταχύτερη απονομή συντάξεων, ώστε να σταματήσει η ντροπή της αναμονής των συνταξιούχων για ένα έως τέσσερα χρόνια, με τις αναγκαίες προσλήψεις προσωπικού στα ασφαλιστικά ταμεία και με την ολοκλήρωση της πληροφορικοποίησης των υπηρεσιών τους.
- Κατάργηση της προϋπόθεσης των 100 ημερών ασφάλισης για κάθε χρόνο της τελευταίας πενταετίας για την κατοχύρωση δικαιώματος μειωμένης σύνταξης.

Η ΛΑ.Ε. έχει θέσει τις δυνάμεις της σε πολιτικό και κινηματικό «συναγερμό» και είναι στην πρώτη γραμμή των εργατικών και λαϊκών αγώνων για υπεράσπιση της δημόσιας κοινωνικής ασφάλισης και απόκρουση της νεοφιλελεύθερης αντιμεταρρυθμίσης, που απειλεί με πλήρη εκθεμελίωση όλες τις κατακτήσεις σε σύνταξη και περίθαλψη. Για μια μεγάλη δημοκρατική - αντιμνημονιακή ανατροπή και ένα προοδευτικό αναπτυξιακό πρόγραμμα ανασυγκρότησης. Μία ανατροπή που μπορεί να έρθει με τη μεγαλύτερη ανάπτυξη, τον αποτελεσματικότερο συντονισμό, τη σχεδιασμένη κλιμάκωση των εργατικών και λαϊκών αγώνων, την κοινή δράση των αριστερών και των αντιμνημονιακών δυνάμεων και την ενδυνάμωση της ΛΑΪΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ.